

Evler Ve Yollar

– Afet Kırat · 09 Nisan 2022

Al şarap dökülüyor ufka yine bu akşam
Altına dönmüş camlar topraklar hala sıcak
Ilık esen rüzgârın nefesinde ihtişam
Geceye adım atış bu kadar olur ancak.
Kuşları konuk etmiş kırmızı yüzlü damlar
Yavrular cıvıldıyor sanki söylüyor şarkı
Evine ekmek almış koşturuyor adamlar
Sarılmışlar hayata emek ile sımsıkı.
Çekiliyor sessizce camlardaki perdeler
Hicazkâr makamında titriyor udun teli
Sanki öksüz kalıyor zedelenen caddeler
İnsanlar değil miydi o yolların danteli.
Bazen mazi konuyor üstüne bir sofranın
Özlemleri sürüyor buğulanan gözlere
Sonra sevgi düşüyor üstüne bir mısranın
Veda ediyor hepsi acı veren sözlere.
Çocuğu için anne nefesini saklıyor
Korkutmasın diyerek uğultusu gecenin
Düşleri çağırıyor kâbusu yasaklıyor
Kulağına iniyor ninnileri hecenin.
Gülümsüyor dolunay derken; “tatlı rüyalar”
Yorgan örtüyor gece üzerine evlerin
Bağrına bastırıyor düş soluklu deryalar
Hışmından kurtarıyor can yakan alevlerin.
Gece bitecek elbet erecekler ak güne
Yeniden başlayacak ter içinde bir telaş
İzini bırakacak kaldırımın üstüne
Yollar da yaşlanacak kul gibi yavaş yavaş.